

מ"ת 21580/06/23 - מדינת ישראל נגד ברא גדבאן (עציר)

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 21580-06-23 מדינת ישראל נ' גדבאן(עציר)

תיק חיצוני: 242629/2023

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ברא גדבאן (עציר)

החלטה

הקדמה

1. מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

2. ביום 09/06/2023 הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר תוקן ביום 12/06/2023. כתב אישום המתוקן מייחס למשיב עבירות של: **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **חבלה במזיד ברכב** - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. **בד בבד עם הגשת כתב האישום המתוקן הוגשה בקשה מתוקנת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

4. יצוין כי המשיב עצור מיום **04/06/2023**.

עובדות כתב האישום המתוקן

5. ביום 04/06/2023, בשעה 11:30 לערך, הגיעו שבעה שוטרים אשר מילאו תפקידם כדין, לבית דירות "סיבל" בעיר נהריה על מנת לעכב את המשיב לתחנת המשטרה לצורך חקירה בחשד למעורבות באירוע פלילי.

6. במעמד זה, דפקו השוטרים על דלת הדירה, תוך שהם מכריזים כי מדובר בשוטרים והורו למי שהיה בדירה לפתוח את הדלת. משלא נפתחה הדלת, פרצו השוטרים את הדלת.

7. בנסיבות אלה, פגשו השוטרים במשיב ובאחרים בתוך הדירה. הם הודיעו למשיב כי הוא דרוש לחקירה וביקשו ממנו להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. באותו מעמד החל המשיב להתפרע, לצעוק ולקלל את השוטרים תוך שהוא משבש הליכי משפט באומרו לאחרים לא לשתף פעולה עם המשטרה.
8. בשלב זה, דרשו השוטרים מהמשיב לחדול מאמירותיו ובתגובה הוא קילל אותם. בתוך כך, הובילו השוטרים את המשיב לכיוון הניידת ואז פנה המשיב לאחד השוטרים ואיים עליו במילים אלו "... אתה עוד תראה מה נעשה לך ולמשפחתך, אני יודע איפה אתה גר בכרמיאל ואנחנו נתראה".
9. מיד לאחר מכן פנה המשיב לשוטר נוסף ואיים עליו בדברים דומים, הכל תוך שהוא ממשיך ומגדף את השוטרים.
10. באותן נסיבות הוכנס המשיב ע"י השוטרים לרכב המשטרתי ובעודו יושב במושב האחורי, התפרע ובעט בדלת הרכב. משכך, הורד המשיב מהרכב והתיישב על המדרכה סמוך לחזית הרכב המשטרתי, אז בעט המשיב בחוזקה בחלקו הקדמי של הרכב וגרם להתנתקות הפגוש בכיוון הגלגל קדמי ימני ולעיקום הפח.
11. תוך כדי מעשיו אלה, המשיך המשיב לגדף את השוטרים במילים קשות, זאת בנוסף לאיומים כפי שצוין בכתב האישום המתוקן.
12. גם לאחר שהגיע המשיב לתחנת המשטרה ובעת ששהה בתא המעצר, פנה הוא לאחד השוטרים, קילל אותו ואיים עליו.
13. במעשיו המתוארים לעיל, הפריע המשיב לשוטרים שמילאו את תפקידם כדין, התנגד למעצרו, איים על חלק מהשוטרים בפגיעה בחייהם וברכושם במטרה להפחידם או להקניטם, פעל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין ופגע במזיד ברכב המשטרתי וגרם לנזק ממשי בחלקו הקדמי.

עיקר טענות הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר

14. המבקשת טוענת, כי בידיה ראיות טובות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב ומפנה לדוחות הפעולה של השוטרים, תיעוד הנזק שנגרם לרכב המשטרתי, וגרסת המשיב לפיה הוא מכחיש את המיוחס לו, אך קושר את עצמו לאירוע.
15. במעמד הדיון חזרה ב"כ המבקשת על עובדות כתב האישום המתוקן וטענה כי השוטרים מסרו דוחות פעולה מפורטים שיש בהם תשתית ראייתית מעבר לראיות לכאורה. נטען, כי הודעות השוטרים היו עקביות וללא סתירות, וכי המבקשת עמדה במבחן הפסיקה ביחס לקיומן של ראיות לכאורה.
16. אשר לעילת המעצר נטען לקיומה של עילת מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. לעמדת

המבקשת איומיו הקשים של המשיב על השוטרים תוך שהם ממלאים תפקידם, בצד התנגדותו למעצר, התפרעותו והקללות לשוטרים מהווים סכנה לביטחונם של השוטרים באם ישוחרר וכן פוגעים בשלטון החוק ובסדר הציבורי. נטען, כי המשיב אף בעט ברכב המשטרתי בעוצמה חזקה בנוכחות השוטרים.

17. נטען גם לעילת שיבוש מהלכי משפט מאחר והמשיב הורה לאחרים במעמד השוטרים שלא לשתף פעולה עם המשטרה.

18. המבקשת ביקשה לחדד כי ביצוע עבירות כנגד שוטרים משקפת חריגה קיצונית מהתנהגות נורמטיבית, והדבר מעיד על כך שהמשיב בעל מסוגלות אלימה ואינו ירא מהדין או מגורמי אכיפת החוק.

19. נטען, כי לחובת המשיב הרשעה קודמת של סיוע להצתה ומאסר על תנאי בתוקף בר הפעלה של שלושה חודשים.

20. ב"כ המבקשת הוסיפה בדיון כי בנוסף לעברו של המשיב, ולעובדה כי מרחף מעל ראשו מאסר מותנה, הדבר לא הרתיעו מביצוע העבירות דנן. ודוק, האיום הופנה כלפי לובשי מדים והתנהגות המשיב מלמדת על זלזול בלובשי המדים ומכאן בזלזול בשלטון החוק.

21. ההגנה חולקת על קיומן ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב וחולקת על קיומה של עילת מעצר.

22. לטענת ההגנה, כל השוטרים שהיו מעורבים בדוחות הפעולה הם חשודים ורקמו קנוניה אחת כדי "לכסות האחד על השני" ולפגוע במשיב. נטען שלא מדובר בגרסה מול גרסה, אלא שעדות השוטרים היא עדות של בעלי עניין. נטען כי קיימות עדויות נוספות של שלושה אנשים (אחרים) שנכחו בדירה וכן ראיות אובייקטיביות, אשר מלמדות כי המשיב הוא "הקורבן" ומי שצריך לעמוד לדין הם דווקא השוטרים.

23. לטענת ההגנה, המשטרה פרצה לתוך הדירה בה שהה המשיב עם אחרים. נטען, כי המשטרה ערכה חיפוש ללא צו חיפוש וביקשה מהנוכחים שיחתמו על דוח החיפוש שרשום בו כי לא נגרם נזק לדירה, בו בזמן שיש תיעוד בתמונות של גרימת נזק לרכוש. המשיב והאחרים טענו שהמשטרה פרצה לדירה, אזקה את המשיב בידיים וברגליים וכיסתה את עיניו של המשיב, תוך שהשוטרים מרביצים למשיב, ללא שום התנגדות למעצר, דבר שהעבר למח"ש. נטען כי המשיב אף נזקק לטיפול רפואי בבית החולים בשל החבלות שנגרמו לו. ההגנה תהתה על התנהגות המשטרה אשר הובילה את המשיב מהדירה בה שהה אל ניידת המשטרה כשהוא מכוסה עיניים ועם אזיקי ידיים ורגליים. ב"כ המשיב הציג סרטון אשר מתעד המשיב בדרכו לניידת כשהוא אזוק.

24. לטענת ההגנה, לא יכול להיות שהמשיב תקף שוטרים וגרם נזק לרכב משטרתי כשהוא אזוק ומכוסה עיניים. לא זו בלבד, אלא שהמשיב שהה בתא המעצר לא מעט שעות כשהוא אזוק ומכוסה עיניים באופן משפיל ולא מוצדק.

25. לטענת ההגנה, תמוה כיצד השוטרים/הבלשים הגיעו (לאחר תכנון) לדירה בה שהה המשיב, וזאת ללא מצלמות גוף. נטען כי לא ברור למה השוטרים לא צילמו את המשיב כשהוא ניסה לפגוע לכאורה בשוטר או כשהוא התנגד למעצר. גם כשהמשטרה הזמינה תגבורת, השוטרים לא הפעילו מצלמות גוף. נטען עוד כי לא ברור למה המשטרה לא הוציאה צו מעצר וכי למעשה מדובר במעצר לא חוקי. נטען כי האנשים הנוספים ששהו בדירה נחקרו ושחררו ולא נעצרו.

26. ביחס לעבירה של גרימת נזק לרכב, נטען כי העבירה הוספה לכתב האישום, רק כדי לאפשר את הפעלת המאסר המותנה שהוטל על המשיב. נטען כי המשיב כשהוא אזוק ומכוסה עיניים לא יכול לגרום לעיקום כנף קדמי של הרכב והורדת פגוש קדמי.

27. נטען, כי אין למעשה חשש לשיבוש מהלכי משפט כי כל העדים הם שוטרים. לגבי עילת המסוכנות, נטען כי זה לא המקרה שבו אדם מגיע לשוטר, מתגרה בו ומאיים עליו, זו סיטואציה בה הבלשים כפו עצמם על המשיב. ההגנה הפנתה לסרטון בתא המעצר כפי שרואים את המשיב מושפל, מבקש עזרה, וזועק לשתות מים ללא מענה.

28. נטען כי אין להעדיף את גרסת הבלשים/השוטרים על פני גרסת המשיב. נטען כי לא קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר. על כן, אין הצדקה למעצר עד תום ההליכים, אלא לשחרור המשיב ללא תנאים.

דין והכרעה

29. **נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. יש לזכור, חירותו של הנאשם היא הערך המרכזי שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מגן עליו, אשר המעצר עד תום ההליכים פוגע בו. פגיעה זו בחירות היא חמורה ביותר, שכן הנאשם הוא בחזקת זכאי.**

30. סעיף 21 לחוק המעצרים קובע כי תנאי להוצאת צו מעצר עד תום ההליכים הוא קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו; וקיומה של עילת מעצר. אולם, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מוסיף וקובע כי בית המשפט לא יורה על מעצר אלא אם כן נוכח כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ובתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם היא פחותה. יש לציין כי בחינת האפשרות להמיר את המעצר מאחורי סורג ובריה בחלופה, אין פירושה כמובן כי חלופה כזו אכן תימצא. ככל שהעבירות המיוחסות לנאשם הן חמורות יותר, כך תידרש חלופת מעצר מהודקת ובטוחה יותר, שתוכל להבטיח את מטרות המעצר ברמה גבוהה יותר של סבירות (ראו: בש"פ 3428/23 **כוסאי אברהם נ' מדינת ישראל** (30/05/2023)).

31. אם כן, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים מחייב קיומם של שני תנאים פוזיטיביים: ראיות לכאורה ועילת מעצר; והעדר קיומה של חלופת מעצר שיש בכוחה להשיג את מטרת המעצר. בעניין חלופת המעצר, חוק מעצרים קובע מנגנון דו-שלבי לבחינת התנאים לחלופת מעצר לאחר הגשת כתב אישום: בשלב הראשון על ביהמ"ש לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפיג את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, או למצער להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו ברמה המתקבלת על הדעת. בשלב השני

ביהמ"ש נדרש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות לו ואת מידת התאמתם למידות הנאשם הספציפי (ראו והשוו: בש"פ 3640/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23/05/2023)).

32. יש לציין, כי קיים יחס ישיר והפוך בין "עוצמתה" של עילת המעצר - כגון מידת החשש להימלטות מן הדין, החשש לשיבוש הליכי המשפט או המסוכנות הנשקפת מן הנאשם - לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר. כמו כן, קיים יחס הפוך בין עוצמתן של הראיות לכאורה לבין נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר. כך, ככל שיפחת משקלן של הראיות לכאורה כך ייטה יותר בית המשפט להורות על שחרור לחלופת מעצר [ראו: בש"פ 6695/14 עמרם גריב נ' מדינת ישראל (12/10/2014)].

33. יוצא אפוא, כי מתקיים יחס של "מקבילית כוחות" במובן זה שכלל שהראיות לכאורה חזקות יותר ועילת המעצר עוצמתית יותר, כך תידרש חלופת מעצר הדוקה יותר; ולהיפך.

34. בשלב זה של ההליך ועל-פי סעיף 21 א ו-ב לחוק המעצרים, הבחינה של קיומן של ראיות לכאורה אינה טעונה הכרעה בשאלת משקלן של הראיות או מהימנותן, ואלו, ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי. על בית המשפט לבחון לצורך הבקשה אם קיים פוטנציאל ראייתי להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו לאחר עיבודן במשפט. צריך, שתיבחן התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני.

35. ודוק, בשלב זה אין בית המשפט נדרש להשתכנע שבכוחן של הראיות להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. עליו לבחון אם בחומר הראיות הקיים, לאחר שיעבור את מבחני הקבילות והמשקל ואת "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, טמון סיכוי סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו. עם זאת, אם עוצמת הראיות נגד הנאשם קהתה - ולא רק עלו קשיים קלים בנוגע אליהן - יש לשקול שחרור ממעצר אם הוצגה חלופה ראויה (להרחבה ראו: בש"פ 5175/21 אבשלום תספאי נ' מדינת ישראל (02/08/2021) והאסמכתאות המצוטטות שם).

36. אם כן, גם אם ימצא כי ישנן ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למיוחס לו בכתב האישום ברמה המצדיקה את מעצרו, ככל שישתברר כי אלה ראיות שעוצמתן חלשה יחסית, יהיה מקום לשקול ביתר שאת את האפשרות שלא לעצור את העורר מאחורי סורג ובריה.

37. כפי שאבהיר להלן, אני סבור כי ישנן ראיות הקושרות לכאורה את המשיב למיוחס לו בכתב האישום, אולם ישנה חולשה מסוימת בראיות. חולשה זו בצירוף החולשה באחת מעילות המעצר וכן אופן ותנאי מעצרו של המשיב - מצדיקה לטעמי את המרת המעצר מאחורי סורג ובריה בחלופה.

38. אשר לקיומן של ראיות לכאורה, ולאור המחלוקת הראייתית, לקחתי את התיק לעיוני. בתיק קיימות ראיות לכאוריות הקושרות את המשיב למעשים המיוחסים לו. בעניין זה אני מפנה לראיות שפורטו בבקשה

למעצר עד תום ההליכים ובמיוחד לדוחות הפעולה של השוטרים, לתמונות, ולכך שהמשיב קושר את עצמו לאירוע בזאת בנוסף לתמונות של השוטרים והרכב המשטרה.

39. מול הראיות התומכות, יש להביא בחשבון גם את הקשיים עליהם הצביע בא-כוח המשיב, אשר יש בהם כדי לפגום בעוצמת הראיות הלכאוריות כבר בשלב זה. חלק מן הפגמים הללו נובעים מהתנהלות השוטרים בעת האירוע, חלקם מזניחת פעולות מסוימות על-ידי המשטרה על אף שניתן היה בשקידה סבירה לבצען.

40. הקושי הראשון צוין לעיל והוא מתייחס לשאלה למה המשטרה הגיעה לדירה ללא צו מעצר וללא צו חיפוש. כמו כן, לא ברור למה האירוע לא תועד על ידי השוטרים חרף אי שיתוף הפעולה מתחילת ההליך, עת לא נפתחה הדלת חרף הדפיקות והקריאות לפתיחת הדלת של הדירה. התרשמתי כי הבלשים התארגנו לפני האירוע בעקבות המידע שקיבלנו והתחלקו לצוותים, כך שהם היו מוכנים היטב לכניסה לדירה. יש להוסיף כי לכאורה המשיב היה אזוק ועצום עיניים כבר בדירה ובהמשך עת עלה על הניידת ועת נטען שהוא גרם נזק לרכב המשטרה, כאשר תמונת הרכב מצביעות על נזק רציני מאוד לניידת ולא ברור כיצד נגרם נזק זה לכאורה על ידי המשיב כשהוא אזוק ועצום עיניים. יחד עם זאת, אינני קובע מסמרות בעניין והדבר יתברר בתיק העיקרי.

41. לקשיים שהצביע עליהם ב"כ המשיב לא ניתן מענה ברור על ידי המבקשת. ב"כ המשיב הפנה את בית המשפט לסרטון ותמונות אשר מצביעים על כך שהמשיב היא אזוק ועינו עוצמות מאז יציאתו מהדירה ועד שהותו בתא המעצר. כמו כן, מצויות בתיק תמונות אשר מעידות כביכול על נזקים בדירה בעקבות כניסת השוטרים, וזאת לצורך חיזוק גרסת ההגנה ביחס לפעולות המשטרה, אשר נטען לגביהן שהיו חריגות וגובלת בפלילים מצד השוטרים.

42. קושי נוסף נוגע לעדויות הנוספות של המשיב והאנשים האחרים שנכחו בדירה. המשיב מסר למשטרה כי לא עשה כלום וכי המשטרה פעלה כפי שפעלה מאחר ואחד השוטרים תקף אותו ואז איים המשיב בהגשת תלונה למח"ש. הוא טען גם שלא שיבש מהלכי חקירה וכי למעשה ביקש לעזור לשוטרים. עיון בדוח הצפיה מיום 06/06/2023 מצביע על כך שהמשיב חזר על גרסתו כי נתקף על ידי השוטרים. אמנם השוטרים רשמו דוחות פעולה אשר תיעדו את האירועים שהתרחשו. יחד עם זאת, קיימות בתיק החקירה ראיות נוספות וסותרות, והדבר מחייב בירור במסגרת התיק העיקרי.

43. המסקנה הנובעת ממכלול האמור לעיל הוא כי המבקשת הציגה ראיות שדי בהן כדי לעמוד ברף של ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לחלקו באירועים נשוא כתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, ישנם גם קשיים ראייתיים עליהם יהיה על המבקשת להתגבר בשלב הדיון לגופו, כדי להוכיח כי המשיב אכן ביצע את המיוחס לו.

44. אשר לקיומה של עילת המעצר, הרי שנוכח נסיבות ביצוע העבירות הנטענות ובשים לב לראיות המוצגות, מצאתי לקבוע כי קיימת עילת מעצר, אם כי קיימת חולשה מסוימת בעילת השיבוש.

45. אין להקל ראש במסוכנות הנשקפת מן המשיב. התנהגותו של המשיב והאיומים שהשמיע כביכול בפני השוטרים מתועדים בדוחות השוטרים. נסיבות המקרה מלמדות אפוא על מסוכנות ברף חומרה לא מבוטל.

46. לצד המתואר בכתב האישום, עיון בגיליון ההרשעות הקודמות מלמד כי למשיב הרשעה אחת קודמת מיום 02/03/2023 בגין סיוע להצתה ומאסר על תנאי בר הפעלה. יחד עם זאת, עולה מתיק החקירה כי המשיב נזקק לטיפול רפואי בעקבות אותו אירוע.

47. יש לזכור כי המשיב נהנה מחזקת הפחות והמסוכנות הנשקפת מהמשיב היא כלפי השוטרים.

48. יצוין עוד, כי חרף מציאת שני פרחים החשודים כסם מסוג מריחאונה, לא הוגש כתב אישום בעניין הסמים, ולמעשה לא נתפסו דברים חשודים בדירה על-פי דוח החיפוש במקום, מה גם שכל האחרים שנכחו בדירה לא נעצרו.

49. לעניין חלופת המעצר המוצעת, לא שמעתי מב"כ המשיב הצעה קונקרטית. יחד עם זאת, מאחר ובית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות קיומה של חלופת מעצר, וזאת גם בעבירות במדרג חמור אף יותר מזה הקיים בתיק זה, ובשל החולשה בראיות, הרי שעל מנת לאפשר למשיב למצות את מלוא האפשרות להציג חלופת מעצר ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, מתבקש מב"כ המשיב להציג חלופת מעצר קונקרטית שיש ביכולתה לאיין את המסוכנות כלפי השוטרים.

50. יובהר כי אין בעצם שמיעת חלופת מעצר כדי להביע עמדה ואין לראות בכל האמור לעיל כגיבוש עמדה סופית או כהתחייבות שיפוטית לתוצאה כזו או אחרת לרבות שחרור המשיב לחלופת המעצר שתוצע.

51. נקבע להמשך דין ליום 15.06.2023 שעה 11:00.

52. המשיב יובא באמצעות שב"ס.

53. המשיב יישאר עצור עד מתן החלטה אחרת ויוזמן למועד הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, בהעדר הצדדים.